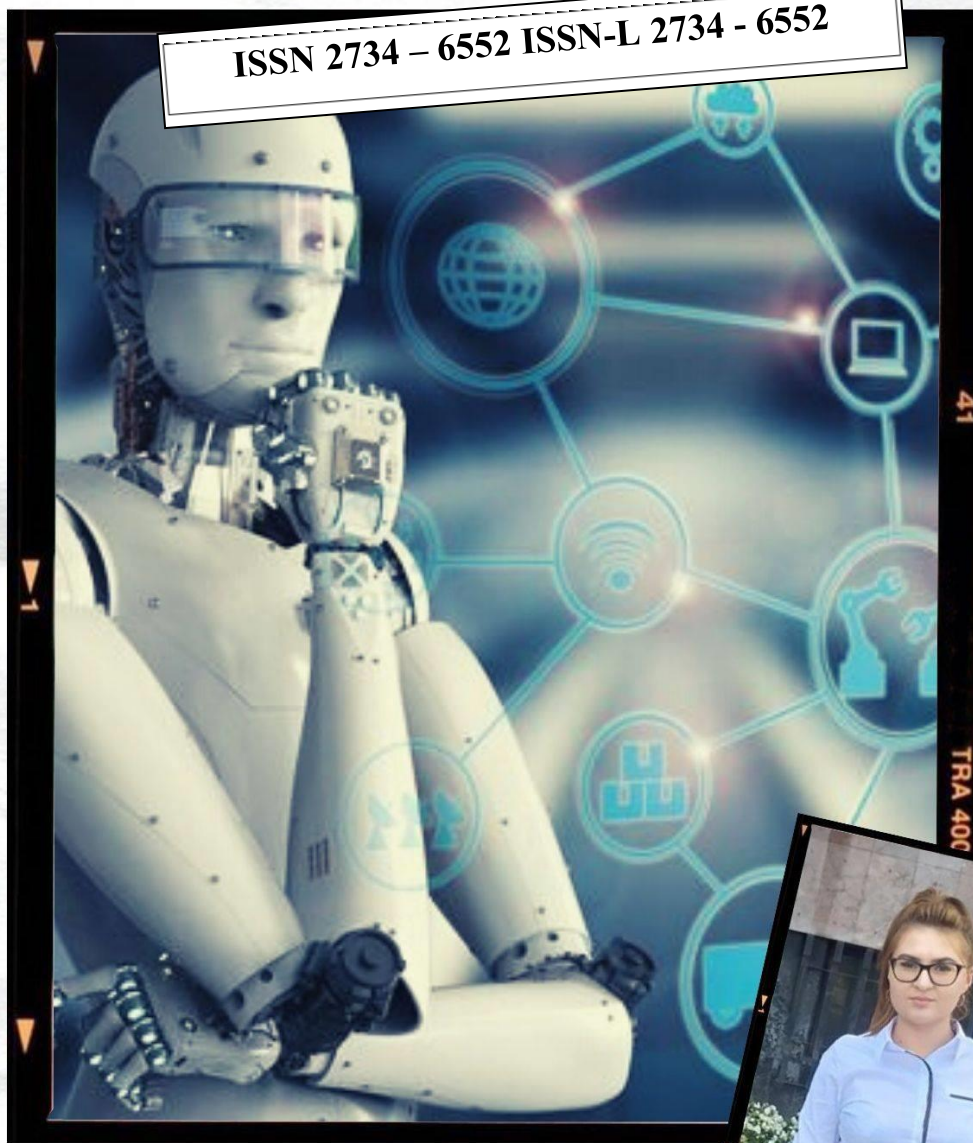

PROFESORII SECOLULUI XXI

ISSN 2734 – 6552 ISSN-L 2734 - 6552

Nr.5 Ian. 2021

COPERTĂ REALIZATĂ DE LUPU ANDREEA

APARE LUNAR PE SITE-UL

<https://asociaaeducationalaimpreunagalati.ro/>

Revistă electronică de resurse educaționale

Profesorii secolului XXI

ISSN 2734 – 6552 ISSN-L 2734 - 6552

cu apariție lunară pe <https://asociatiaeducationalaimpreunagalati.ro/revista>

Telefon: 0740.540.525

COLECTIVUL DE REDACȚIE:

Coordonatori revistă:

Prof. Tănase Camelia, Colegiul Econmic "V. Madgeau" Galați

Prof. Luchian Adeline, Colegiul Econmic "V. Madgeau" Galați

Prof. Șerban Gina-Elena, Liceul Teoretic "N. Bălcescu"-Medgidia, județ Constanța

Membru board editorial:

Prof. Călin Iuliana, Școala Gimnazială „Sfântul Nicolae”, com. Vânători, jud. Galați

Redactori:

Prof. Tănase Camelia, Colegiul Economic " V. Madgearu" Galați

Prof. Șerban Gina-Elena, Liceul Teoretic "Nicolae Bălcescu" Medgidia

Prof. Cornelia Șerban, Colegiul Economic Buzău

Prof. Cătălina Ilie, Colegiul Economic Buzău

Prof. Ichim Oana-Cristiana, Liceul Teoretic Emil Racoviță, Galați

Prof. Manolache Mihaela-Clarisa, Colegiul Economic „Virgil Madgearu” Galați

Prof. Crina Gina Chis C.T.Anghel Saligny Baia Mare

Prof. Popa Jeni Marilena, Colegiul Economic "Virgil Madgearu" Galați

Prof. înv. primar Ioniță Titiana – Carmen, Școala Gimnazială Nr. 1 Nămolosa, județul Galați

Cuprins

Instrumentul SELFIE WBL pentru învățământul profesional și tehnic.....	4
Prof. Cornelia Șerban, Colegiul Economic Buzău	4
Știrile false – cum le descoperim și cum ne afectează	6
Prof. Șerban Gina-Elena, Liceul Teoretic "N. Bălcescu"-Medgidia	6
De Crăciun....online.....	9
Prof. Cornelia Șerban.....	9
Prof. Cătălina Ilie.....	9
Lectura, element vital în secolul XXI.....	10
Prof. Ichim Oana-Cristiana, Liceul Teoretic Emil Racoviță, Galați.....	10
Organizarea structurală a firmei de exercițiu pregătește elevii pentru viitor	13
Prof. Manolache Mihaela-Clarisa, Colegiul Economic „Virgil Madgearu” Galați.....	13
Considerente pentru asigurarea accesului la educație pentru toți copiii și tinerii.....	16
Prof. Tănase Camelia, Colegiul Economic “ V. Madgearu” Galați	16
Desen pentru construcții și lucrări publice M1 clasa X-a.....	19
Prof. Crina Gina Chis C.T.Anghel Saligny Baia Mare	19
Elemente de rezistență pentru clădiri M1 clasa IX-a.....	25
Prof. Crina Gina Chis C.T.Anghel Saligny Baia Mare	25
Mica Unire-1859	29
Prof. Popa Jeni Marilena, Colegiul Economic "Virgil Madgearu" Galați.....	29
Studiu privind activitățile de învățare cu caracter creativ în cadrul orelor de limba și literatura română la ciclul primar	30
Prof. înv. primar Ioniță Titiana – Carmen, Școala Gimnazială Nr. 1 Nămolosa, județul Galați	30

Instrumentul SELFIE WBL pentru învățământul profesional și tehnic

Cornelia Șerban-prof.Colegiul Economic Buzău

Suntem acasă din data de 9 noiembrie 2020. În luna octombrie 2020, am făcut alte 3 săptămâni de cursuri online... Acum, mai mult ca niciodată, cu toate că timpul și timpurile nu sunt de partea noastră, ne dorim mai mult ca oricând să ne întâlnim cu colegii din școală, din alte școli din țară și de peste hotare.

M-am bucurat tare mult când am aflat că mă "număr" printre cei 200 de participanți la Conferința Internațională "Instrumentul SELFIE WBL pentru învățământul profesional și tehnic".

Evenimentul a fost facilitat de către Felicia SĂNDULESCU, Expert SELFIE WBL pentru România și coordonat din punct de vedere tehnic de către Școala de Valori. Responsabilului SELFIE România i s-au alăturat cu intervenții mari actori ai dezvoltării și promovării programului :

Ralph HIPPE, Manager de proiect SELFIE WBL, Joint Research Centre, European Commission

Alessandro BROLPITO, Specialist în Competențe Digitale și Învățare, European Training Foundation (ETF)

Stefano TIRATI, Vicepreședinte, European Forum of Technical and Vocational Education and Training (EfVET)

César Herrero RÁMILA, INTEF - Institutul Național de Tehnologii Educaționale și Formare a Profesorilor, Ministerul Educației și Formării Profesionale, Spania

De asemenea, au avut intervenții :

Sorin Ion-secretar de stat în Ministerul Educației

Dana Stroe- director adjunct CNDIPT

Silvia Bogdan- președinte Edunetworks- Școala de Valori care a ajutat la organizarea conferinței și implementarea programului în țara noastră.

Au fost prezentate exemple de bună practică de către:

Veronica MIDARI, Expert SELFIE WBL pentru Republica Moldova

Suzana ILIE, Director și Roxana GEORGESCU, Coordonator SELFIE, Colegiul Economic "Ion Ghica", Târgoviște .

Dar ce este SELFIE?

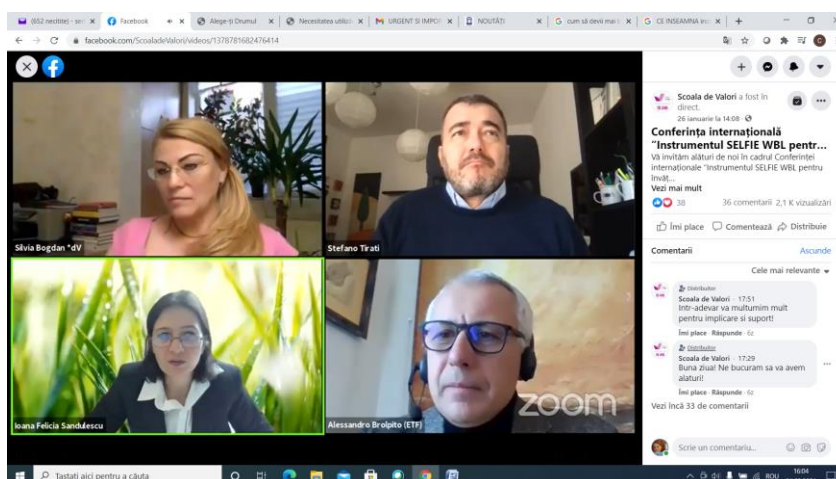
SELFIE (Self-reflection on Effective Learning by Fostering the use of Innovative Educational technologies) este un instrument conceput pentru a ajuta școlile să integreze tehnologii digitale în procesele de predare, învățare și evaluare. SELFIE are o bază solidă în materie de cercetare și a fost dezvoltat după modelul cadrului Comisiei Europene privind promovarea învățării în era digitală în instituțiile de învățământ.

Pilotarea instrumentului SELFIE vine în susținerea comunicării cu companiile în vederea dobândirii rezultatelor învățării în cadrul instruirii practice.

SELFIE colectează în mod anonimizat, opiniile elevilor, ale profesorilor și ale membrilor conducerii școlii cu privire la modul în care este utilizată tehnologia în instituția lor de învățământ. Acest lucru se face cu ajutorul unor întrebări și enunțuri scurte și al unei evaluări simple de la 1 la 5. Această procedură durează aproximativ 20 minute.

Pe baza acestor informații, instrumentul generează un raport al punctelor tari și slabe ale școlilor în utilizarea tehnologiilor.

Colegiul Economic Buzău a pilotat pentru prima dată SELFIE în luna noiembrie 2020. Astfel, un număr important de elevi și profesori au descoperit un instrument extrem de util pentru stabilirea strategiei școlii în viitor.

Știrile false – cum le descoperim și cum ne afectează

**Prof. Șerban Gina-Elena,
Liceul Teoretic "N. Bălcescu"-Medgidia**

În condițiile în care mulți elevi din România își petrec timpul liber pe Internet și pe rețele de socializare, în condițiile în care 43% din elevii români au distribuit o știre falsă (conform studiului realizat de Școala de Valori și Unlock Market Research), este datoria noastră ca dascăli să discutăm cu elevii noștri despre acest subiect, să îi îndrumăm și să îi învățăm cum să verifice o știre dar mai ales, de ce să nu distribuie o știre pe care o consideră falsă.

Pentru a putea realiza o lecție cu această tematică avem nevoie de câteva informații de specialitate. De exemplu, ar trebui să știm care sunt elementele unui ziar/ revistă sau cum se realizează un articol. Iată câteva noțiuni necesare:

- banner – este headline-ul mare de pe prima pagină care acoperă, de obicei, lățimea totală a paginii;
- credite – numele autorului care este tipărit deasupra știrii sau articolului;
- legendă – explicația care însoțește o imagine;
- sursă – text scurt care indică sursa articolului sau imaginii;
- titlu – titlul unui articol;
- descrierea principală – primele propoziții sau paragraful de deschidere a unei știri, de obicei care rezumă aspectele principale.

Ce este un articol? Un articol trebuie să răspundă la cinci întrebări esențiale:

1. Despre **cine** este articolul?
2. Despre **ce** este articolul?
3. **Unde** s-a întâmplat acțiunea?
4. **Când** s-a întâmplat acțiunea?
5. **De ce** s-a întâmplat acțiunea?

După ce am stabilit cum trebuie să arate și ce trebuie să conțină un articol, să vedem cum putem identifica o știre falsă. Iată câteva recomandări:

- ⊙ Verificați sursa originală
 - Deschideți un browser și verificați sursa originală (de unde a pornit știrea);

- Verificați ce spun și alte persoane despre această sursă;
- Verificați informația, numele persoanelor, locul acțiunii.
- ⊙ Faceți diferența dintre opinie și știre.
 - Verificați dacă sunt prezentate și aspecte din perspectiva opusă.
- ⊙ Verificați fotografiile și materialele video.
 - Verificați dacă materialele sunt actuale și reale.
- ⊙ Gândiți-vă înainte de a distribui.
 - Un titlu bombastic, scris cu majuscule, ar trebui să ne pună pe gânduri;
 - Știrea pare "prea bună ca să fie adevărată"? Este o informație despre care doriți să fie adevărată sau în care doriți să credeți? – atunci reverificați informația.

Am lucrat această temă cu elevii de clasa a IX-a la ora de dirigință. Iată care au fost etapele lecției:

1. Introducere – prezentarea motivației alegerii temei
2. Ce elemente conține o revistă? Dar un articol? - Analiza revistelor
3. Cum se crează un articol? Dar un titlu? - Aplicație practică pe grupe
4. Ce sunt știrile false – exemple
5. Cum identificăm o știre falsă
6. Concluzii

Vă prezint mai jos aplicația practică pe care am realizat-o pe grupe. Am împărțit clasa în 10 grupe mici. Pentru fiecare grupă am pregătit anterior un articol decupat din reviste, articol fără titlu. Separat am decupat titlurile articolelor.

Elevii au primit articolele fără titlu și au avut la dispoziție 15 minute să citească articolul și să aleagă un titlu potrivit. Iată mai jos materialele pregătite.

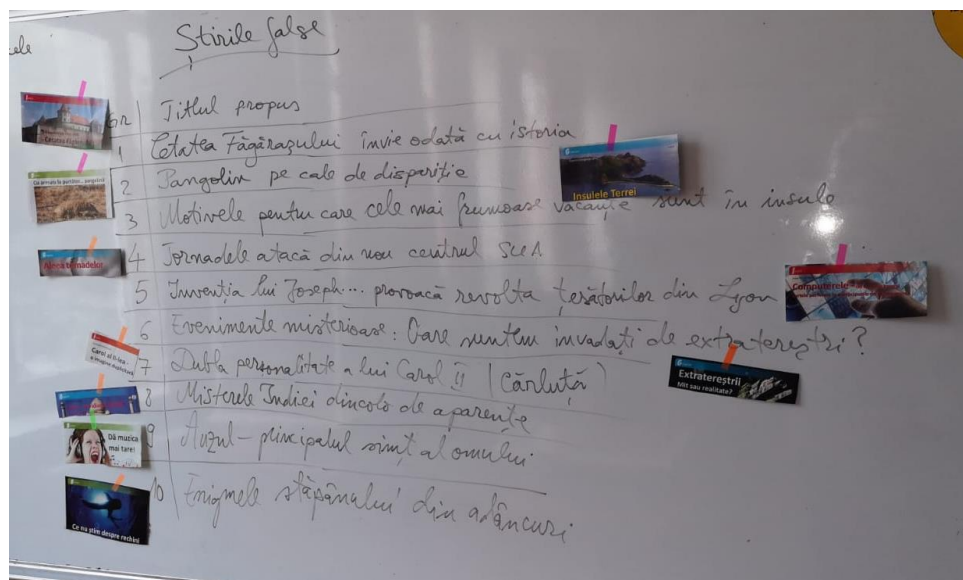

Articole din reviste

Titlurile articolelor

Apoi, am scris pe tablă titlurile propuse de elevi. În următorul moment am luat titlurile originale și le-am citit, pe rând, întrebând elevii unde se potrivesc acele titluri. Iată ce a ieșit.

Asocierea între titlurile create și titlurile originale din reviste

În urma acestui exercițiu elevii au înțeles în mod practic, ce înseamnă un articol și cum se stabilește un titlu, în unele cazuri alegând titluri mai inspirate decât titlurile originale ale articolelor.

În următoarea etapă am accesat câteva știri online, unele adevărate iar altele false, analizând fiecare știre în parte și explicând astfel elementele ce trebuie verificate și analizate pentru a ști dacă o știre este adevărată sau falsă.

Concluzii: Știrile online sunt printre cele mai dificil de verificat. Dincolo de verificări, ar trebui să facem apel la discernământul nostru și la simțul critic, la curiozitatea nativă și la flerul de a simți lucrurile care nu se potrivesc sau nu au sens și a căuta, mai departe, validarea din mai multe surse. Cheia este informarea din cât mai multe surse, chiar dacă unele nu ne validează propriile puncte de vedere, pentru a avea un tablou complet al subiectelor și abordărilor.

Bibliografie:

1. "Ghidul profesorului - Educație media" – Asociația Școala de Valori (<https://scoaladevalori.ro/ghid-de-educatie-media-pentru-profesori/>)

DE CRĂCIUN....ONLINE...**Prof. Cornelia Șerban****Prof. Cătălina Ilie**

Cu ocazia sărbătorilor de iarnă, joi, 17.12.2020, în cadrul Proiectul FII GENEROS, a avut loc o întâlnire online. Au participat elevii Colegiului Economic din clasele a XI-a E, a XI-a F și a XI-a I, coordonați de doamnele profesoare Cornelia Șerban și Cătălina Ilie, cărora li s-a alăturat un grup de elevi de la Liceul pentru deficiențe de vedere, coordonați de domnul profesor Ștefan Tănasă.

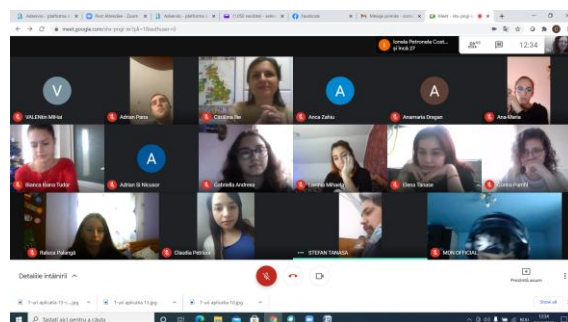
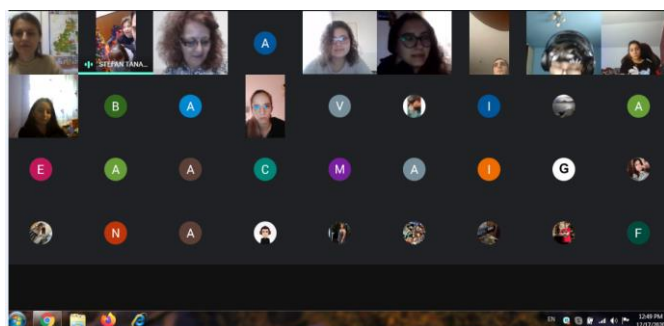
Se spune că nu trebuie să trăim doar din amintiri...S-a simțit magia sărbătorilor de Crăciun, ascultând colindele și poeziile interpretate de către elevii participanți. Am fredonat fiecare din locuința lui, dar am simțit aceleași emoții pe care le-am fi simțit dacă eram în aceeași încăpăre...

Să ne bucurăm că sărbătorile de iarnă sunt "pe aproape" și-i putem avea alături de noi pe cei dragi...

Vacanță frumoasă, dragi elevi!

Prof. Cornelia Șerban

Prof. Cătălina Ilie

Lectura, element vital în secolul XXI

Profesor limba română Ichim Oana-Cristiana

Liceul Teoretic Emil Racoviță, Galați

Termenul de **LECTURĂ** provine din limba franceză, **lecture**, și în cadrul fenomenului cultural, descrie modalitățile de a citi și de a interpreta un text literar sau un fapt real, dându-i un sens ce se situează dincolo de semnificația aparentă.

Există, cum sublinia Paul Cornea în "Introducere în teoria lecturii", două accepții majore ale conceptului de lectură; o accepție care se rezumă la comunicarea scriptică-citirea propriu-zisă, și o alta, extinsă, care se referă la orice tip de comunicare, aptă să fie decodificată de o conștiință receptoare.

În sens restrâns, prin lectură se înțelege ansamblul activităților perceptive și cognitive vizând identificarea și înțelegerea mesajelor transmise graphic.

Cel de-al doilea sens al termenului, extins, se referă la identificarea și înțelegerea unor mesaje transmise cu ajutorul altor sisteme semnificante decât cel grafic. În acest fel, orice sistem de semne artificiale sau naturale, având o anumită sintaxă (reguli de combinare) și o semantică (un repertoriu de semnificații), poate fi citit. Există, astfel, lecturi tactile (de exemplu alfabetul Braille, utilizat de orbi), lecturi optice (care presupun descifrarea caracterelor înscrise de un calculator), lecturi ale codului genetic, lecturi ale trăsăturilor feței (fizionomiei), lecturi ale caracterelor scrisului (grafologie), lecturi ale viselor (psihanaliza) etc. În acest înțeles general, lectura devine, remarcă Paul Cornea, o formă universală a capacității omului de a descifra sensurile universului, un mod de a instaura semnificații, corelând unități de conținut unor expresii date. Ideea că actul lecturii presupune însumarea, sinteza semnelor grafice a dominat gândirea tradițională.

Din punct de vedere etimologic, la originea cuvântului lectură se află rădăcina indo-europeană „leg” (cu sensul de „reunire”) păstrată în greacă (leg-eon), latină și albaneză. În limbile moderne, termenul provine din latinescul „lectura”, trecut în secolul al XIV-lea în franceză sub forma „lecture”, de unde s-a răspândit în celelalte limbi. În latină lego înseamnă, pe de o parte, „a strânge, a aduna, a reuni” (limba română „a lega”); în al doilea rând, („a alege, a cerne”) și în al treilea rând „a enumera, a socoti”.

În lumina teoriei lecturii, se poate afirma că destinul operei nu este dat de scriitor, ci de cititor. Umberto Eco studiază problema receptării textului în cartea sa *Lector in fabula*, unde stabilește două categorii de cititori: cititorul ingenuu și cititorul specializat (avizat). Exemple

simbolice de cititori ingenui sunt Don Quijote, a cărei dramă se datorează faptului că el nu mai poate distinge planul realului de planul ficțiunii sau Emma Bovary, caracterizată de aceeași confuzie real/ imaginar. O lectură eficientă pot efectua doar cititorii specializați, care își pot raporta viața la literatură, dar nu trăiesc, la propriu, literatura. Dacă pe cititorul comun (ingenuu) îl interesează doar narațiunea, stratul aparent al operei, cititorul specializat este preocupat mai ales de semnificațiile profunde ale textului și are tendința de a se confunda cu unul dintre personaje. Teoria lecturii textului literar studiază proprietățile textului văzut ca o realitate specifică, ce beneficiază de un sistem specific de semne lingvistice. Sistemele de coduri sunt limbajele în virtutea cărora recitim literaturile care ne preocupă. Totodată, teoria lecturii studiază și codul (semnul lingvistic) ce stă la baza literaturii. Astfel, unele opere ale trecutului nu mai sunt citite din perspectiva epocii în care au fost create, ci din punctual de vedere al prezentului. Criticul și teoreticianul Hans Robert Jauss s-a ocupat de examinarea categoriilor și noțiunilor legate de actul comunicării, dar și de comportarea cititorului în procesul lecturii. Într-o culegere de studii consacrate teoriei receptării, Jauss încearcă să dea o definiție a lecturii: „Lectura este un act prin intermediul căruia realizăm pe de o parte însemnătatea comunicării literare, și, pe de altă parte ea ne permite să producem noi înșine scrierile de reprezentări pe care semnul lingvistic ni le transmite”. În spațiul de așteptare al lecturii, cititorii abordează textul literar cu ajutorul unui anumit cod, transformând semnificațiile operei în reprezentări și recreând astfel textul. După Jauss, lectura „trebuie concepută ca o relație între doi protagoniști, un om care arată și un altul care vede”. Sistemul codificat al limbajului literar este de fapt un act prin care se pot descifra și decodifica semnificațiile operei literare, refăcându-se astfel seriile de reprezentări ce îi sunt proprii acesteia. În procesul lecturii însă, textul pe care îl cercetăm și pe care prin lectura noastră îl realizăm există în cadrul unei largi relații cu alte texte, există într-o arie a intertextualității.

Lectura, ca activitatea intelectuală, este un efort ce însumează în sine informații și cunoștințe din discipline și domenii variate. Există, în viziunea acestui teoretician, șase tipuri de abordare a textului literar de un cititor avizat:

- a) abordarea retorică;
- b) abordarea semantico-structuralistă (lingvistica);
- c) abordarea fenomenologică;
- d) abordarea psihanalitică (în care accentul subiectului este mai apăsător);
- e) abordarea socio-istorică
- f) abordarea din perspectiva hermeneuticii textului, care le însumează pe celelalte.

Abordarea retorică și abordarea semiotico-structuralistă sunt abordări textuale, fiindcă au în vedere proprietățile intrinseci ale textului ca o realitate pur lingvistică. În vizinea lui Roman

Îngarden lectura este de două tipuri: activă și pasivă. Lectura activă înseamnă cunoaștere și descoperire a straturilor obiectului reprezentat, în timp ce lectura pasivă este doar receptarea mecanică a sensului textului, sau, mai bine spus, a stratului semantic, fără legăturile necesare între fraze.

O paralelă între lectura semnelor grafice (semne tipografice ajutătoare care contribuie la structurarea și construcția unui text, fraze sau a unei formule) și lectura iconică, facilitată de cinematograful sau de televiziune este edificatoare cu privire la statutul și funcțiile receptării literaturii. Astfel, cititorul unui text literar nu are acces direct la imagini, ci la cuvinte, așadar la o serie de reprezentări abstracte, pe care este necesar să le traducă în imagini sensibile, să le imagineze în toată materialitatea lor. Între „lectura” unui film și lectura unei opere literare există o diferență de calitate a activității cognitive implicate în procesul receptării. Pe de o parte, receptarea imaginii filmice este mai curând pasivă, fluxul imaginistic este absorbit fără un efort aparent, substanțial și, pe de altă parte, lectura operei literare presupune un proces complex de elaborare a reprezentărilor, de completare a sugestiilor semantice ale autorului și de descifrare a semnificațiilor de profunzime ale textului literar. Deci, lectura este un act atât de complex încât este legat de toate posibilitățile, aptitudinile, tendințele individului. Motivațiile ei pot fi distinse în funcție de clase sociale, vârstă, evenimentele existenței, starea fizică.

Bibliografie

Barthes, Roland, **Plăcerea textului**. Traducere de Marian Paphagi. Postfață de Ion Pop, Editura Echinoc, Cluj, 1994

Bărboi, Constanța, **Cartea mea de lectură**, Editura Universitară, București, 2008

Cornea, Paul, **Introducere în teoria lecturii**, Editura Polirom, Iași, 1998

Crăciun, Gheorghe, **Introducere în teoria literaturii**, Editura Cartier, Chișinău, 2003

Iser, Wolfgang, **Actul lecturii. O teorie a efectului estetic**, Traducere din limba germană, note și prefață de Romanița Constantinescu, Editura Paralela 45, Pitești, 2006

Manolescu, Nicolae, **Lectura pe înțelesul tuturor**, Editura Aula, Brașov, 2000

Organizarea structurală a firmei de exercițiu pregătește elevii pentru viitor

**Autor articol prof. Manolache Mihaela-Clarisa
Colegiul Economic „Virgil Madgearu” Galați**

Firma de exercițiu, structurată organizatoric pe compartimente, pune elevii în situații inedite de a lua decizii organizatorice, tehnico-productive, de marketing, juridice, administrative, adaptându-i la cel mai înalt nivel de instruire practică și pregătindu-i pentru o inserție optimă pe piața muncii sau pentru debutul lor în calitate de întreprinzători.

Astfel obiectivele activității de instruire practică sub forma firmei de exercițiu, constau în abordarea interdisciplinară a cunoștințelor despre procesele interne ale firmei și despre relațiile cu mediul său extern.

Toate activitățile firmelor virtuale, conforme cu funcțiunile întreprinderii, vor fi efectuate de către elevi, în calitate de “salariați” ai acestor firme, prin respectarea normelor economice și legislative în vigoare: respectarea legislației specifice domeniului de activitate, sesizarea preferințelor consumatorilor și participarea la educarea gustului acestora, asigurarea protecției consumatorilor și a mediului prin oferirea de produse și servicii de calitate, conștientizarea impactului calității produselor și serviciilor asupra calității vieții, responsabilitatea pentru soluțiile economice propuse.

Firmele de exercițiu se înființează asemenea firmelor reale, sub forma unor societăți comerciale, pe acțiuni, sau cu răspundere limitată de cele mai multe ori, stabilindu-și de la început o structură organizatorică de debut, care ulterior mai poate suferi modificări.

În baza unor strategii atent elaborate, sub coordonarea profesorului, “salariații” firmelor își descoperă și evidențiază, propriile abilități, trăsături personale, caracteriale, sau de ordin tehnic, care trăsături generează la rândul lor o evidențiere a domeniului- compartimentul-în care aceștia funcționează, sau ar trebui să funcționeze. Acest lucru face referire la faptul că, elevii, ca salariați ai firmei nu ajung să fie încadrați corespunzător pe compartimente /locuri de muncă de prima dată, din diverse motive și atunci trebuie descoperit în ce măsură „salariatul firmei de

exercițiu” este compatibil cu locul de muncă pentru care a participat la interviu și pe care îl ocupă în prezent.

Activitatea în firma de exercițiu, necesită așadar o coordonare, supervizare continuă. Nu există momente în care profesorul coordonator ar trebui să se aplece mai mult pe anumite aspecte față de altele, ci toate sunt la fel de importante, dacă nu pentru el, cu siguranță pentru elevi, sau pentru eficiența activităților desfășurate în cadrul firmei.

“Salariații” care își dovedesc capacități, tehnico-organizatorico-administrative, economico-sociale, abilități persuasive, de comunicare, gândire critică, precum și capacități manageriale, se impun și ca foarte buni manageri, capabili să administreze eficient firma și potențialul acesteia în diverse ipostaze conjuncturale.

Dezvoltarea unor capacități, abilități de lideri elevilor, în fiecare domeniu în parte: marketing, producție, comercial, resurse umane, finanțe, contabilitate, constituie un obiectiv esențial al proiectului, mizând și pe premisa ca în viitor să-și dezvolte propriile lor afaceri reale indiferent de obiectul de activitate.

“Firma de exercițiu se constituie într-o metodă complexă a procesului instruire și a apărut din necesitatea apropierei teoriei de aspectele practice ale vieții economice reale, a soluționării unor situații concrete cotidiene.

Metoda s-a dovedit a fi eficientă, cu aplicabilitate în toate aspectele vieții economice: comercializare, marketing, financiar-contabil, resurse umane. Utilizarea acestei metode s-a dovedit a aduce o serie de elemente noi în pregătirea elevilor, pentru viitor, aceștia fiind puși să ia decizii, să se organizeze, să-și identifice propriile probleme, să adopte cele mai pertinente decizii și recomandări legate de activitatea firmei lor virtuale.

“Firma de exercițiu”, nu-și atinge scopul, dacă nu încheie contracte, parteneriate și dacă nu desfășoară tranzacții pe “piață” chiar dacă una virtuală. Astfel elevii, deveniți “salariați”, au posibilitatea de a lega și păstra relații de “afaceri”, cu elevi, membrii ai firmelor de exercițiu, atât din țară cât și din străinătate.

Relațiile interumane sunt foarte importante într-o **“lume a oamenilor de afaceri”**, fie ea și virtuală, a business-ului, în care “timpul înseamnă bani” și corectitudinea manifestată prin respectarea termenelor precum și **abilitățile de negociere** fac diferența între eficiență și ineficiență. Aspectele practice de care se vor apropia le va dezvolta **capacitatea decizională și**

libera inițiativă și le va facilita dobândirea unei experiențe absolut necesare pentru o carieră profesională viitoare, de prestigiu.

Totodată, **"firma de exercițiu", contribuie la dezvoltarea capacităților manageriale, concretizate prin capacități de organizare, planificare, coordonare, previziune, dar și evaluare a activităților, precum și a capacităților de intuiție, analiză și sinteză, stimulând calități necesare la locul de muncă al viitorilor specialiști, în diverse domenii de activitate, fie în calitate de subalterni, fie în calitate de responsabili de compartimente sau director de întreprindere.**

CONSIDERENTE PENTRU ASIGURAREA ACCESULUI LA EDUCAȚIE PENTRU TOȚI COPIII ȘI TINERII

Prof. Tănase Camelia

Colegiul Economic " V. Madgearu" Galați

Termenul „acces” are un sens vast și cuprinde toate aspectele legate de înscrierea la școală, prevenirea abandonului școlar și măsurile de susținere a copiilor, pentru a-i face să se întoarcă la școală și să participe la procesul de educație

Principalele riscuri:

- Creșterea numărului de copii care nu frecventează școala: copiii care nu se înscriu în clasa I, care nu trec în următorul ciclu de educație, în special în ciclul gimnazial, copiii care abandonează școala sau educația nonformală;
- Riscurile abandonului școlar, specifice pentru fete și băieți: căsătoria între copii și căsătoria timpurie, accesul la igienă adecvată, contribuția la veniturile familiei, discriminarea odată cu intrarea pe piața muncii;
- Costurile de școlarizare împiedică familiile să-și trimită copiii înapoi la școală; creșterea numărului de copii care muncesc;
- Frica și reticența părinților și a comunității de a trimite copiii înapoi la școală;
- Absența dispozitivelor digitale, care împiedică copiii și comunitățile marginalizate să participe la învățarea mixtă;
- Monitorizarea deficitară a prezenței la școală; monitorizarea deficitară a implicării în opțiunile de învățare

Principalele oportunități de a reconstrui mai bine:

- Îmbunătățirea procesului de identificare a elevilor care nu frecventează școala și a celor cu risc de abandon școlar;
- Îmbunătățirea sistemului informatic integrat al învățământului din România (SIIR), pentru identificarea elevilor care nu au frecventat școala și a celor care au abandonat școala, pentru a include sisteme de urmărire a elevilor în timpul transferurilor interșcolare, cicluri de învățământ sau sisteme formale și informale și pentru a permite dezagregarea datelor importante (inclusiv pentru identificarea copiilor migranți și refugiați și copiilor cu dizabilități);
- Permitearea tranziției copiilor dinspre instituțiile de plasament către școlile de masă;
- Consolidarea intervențiilor de prevenire a abandonului școlar în școli și localități;

- Consolidarea practicilor de gestionare a cazurilor la nivel de școală și la nivel local pentru elevii cu risc de abandon;
- Consolidarea comunicării școală-familie și implicarea părinților în procesul de educație;
- Înlăturarea barierelor financiare, administrative și de altă natură din calea accesului și a participării la procesul educativ;
- Consolidarea coordonării orizontale și verticale, inclusiv a celei intersectoriale.

CONSIDERENTE PENTRU ASIGURAREA EDUCAȚIEI COPIILOR ȘI TINERILOR

„Educația” este interpretată în sens larg și cuprinde toate aspectele predării și ale învățării, evaluării și sprijinului până la educația socio-emoțională

Principalele riscuri:

- Impactul stresului și al anxietății asupra nivelurilor de concentrare și de studiu;
- Impactul decalajului digital asupra majorității elevilor, în special a celor vulnerabili; discrepanțe între genuri privind accesul la tehnologie;
- Competențele digitale și pedagogice limitate ale cadrelor didactice, care nu le permit să se implice complet în educația la distanță și în cea mixtă;
- Apariția unor lacune în cunoștințele elevilor cauzate de întreruperile periodice ale studiului și de perioadele lungi în care școlile sunt închise;
- Medii nefavorabile și nestimulante în privința studiului de acasă în cele mai vulnerabile gospodării;
- Stigmatizarea cohortelor din 2020 ale căror examene sau certificări pentru recunoașterea competențelor au fost ajustate sau anulate;
- Înțelegere sau practici limitate privind metodologiile de evaluare formative și educația mixtă (blended learning);
- Povara financiară suplimentară a cadrelor didactice cu echipamentele IT, accesul la internet și volumul de date implicate.

Principalele oportunități de a reconstrui mai bine:

- Reformarea programei de învățământ și a politicilor de evaluare pentru a reflecta noile practici și metodele individualizate de educație;

- Transformarea practicilor pedagogice;
- Dezvoltarea strategiilor inovatoare de suport în educație;
- Integrarea abilităților socio-emoționale în designul educațional;
- Individualizarea furnizării de instrucțiuni;
- Adresarea decalajului digital (locație, venituri, gen);
- Exploatarea potențialului mediilor educaționale online;
- Creșterea implicării părinților în procesul de educație

Bibliografie

<https://www.unicef.org/romania/media/2836/file/Crearea%20unor%20sisteme%20de%20educa%C5%A3ie%20reziliente%20%C3%AEn%20contextul%20pandemiei%2>

DESEN PENTRU CONSTRUCTII SI LUCRARI PUBLICE M1 clasa X-a**Profesor CRINA GINA CHIS C.T. Anghel Saligny Baia Mare**

Desenul tehnic constituie singurul mijloc de reprezentare a unei concepții sau a unei idei tehnice. În același timp, el este principalul mijloc de legătură dintre conceperea și realizarea practică a lucrărilor ingineresti.

Standardul este un document stabilit prin consens și aprobat de un organism recunoscut, care furnizează, pentru utilizări comune și repetate, reguli, linii directoare sau caracteristici pentru activități sau rezultatele lor, în scopul obținerii unui grad optim de ordine într-un context dat. Standardul contribuie la înlăturarea barierelor tehnice dintre țări și facilitează cooperarea tehnologică internațională.

Indicativele utilizate pentru standardele române sunt următoarele:

-standarde române, aprobate înainte de 28 august 1992, au sigla **STAS**, ex. **STAS 103-84 - Desene tehnice. Linii.**

-standarde române, aprobate după 28 august 1992, au sigla **SR**, ex. **SR 74:1994 - Desene tehnice. Impaturire.**

-standarde române, identice cu standardele internaționale au sigla **SR ISO**, numărul standardului român fiind identic cu numărul standardului internațional, ex. **SR ISO 7200:1994 - Desene tehnice. Indicator.**

-standarde române, identice cu standardele europene au sigla **SR EN**, numărul standardului român fiind identic cu numărul standardului european, ex. **SR EN 5455:1997 - Desene tehnice. Scări.**

Standardele au caracter de recomandare, ele nefiind obligatorii.

2. FORMATELE DESENELOR TEHNICE. INDICATOR**2.1. FORMATELE DESENELOR TEHNICE**

Formatul desenului tehnic reprezintă spațiul de pe suportul utilizat pentru desen, limitat de un contur dreptunghiular cu dimensiunile a x b.

Standardul român **SR ISO 5457:1994**, identic cu standardul internațional, **ISO 5457:1980** precizează ca desenul original trebuie executat pe un suport având cel mai mic format care permite claritatea și precizia cerută desenului.

Formatul desenului poate fi orientat cu dimensiunea lui cea mai mare fie în lungime (Fig.1a), fie în latime (Fig.1b):

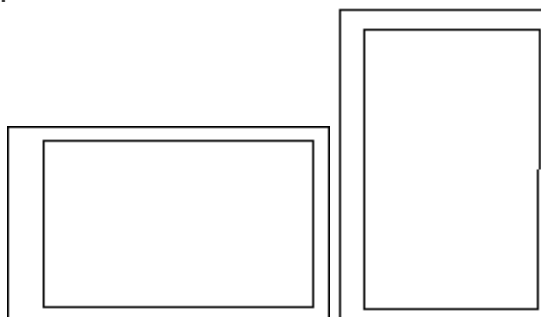

Fig. 1 - Orientarea formatelor

a - Plansa orientată în lungime b - Plansa orientată în latime

Formatul desenelor originale și ale reproducerilor sale trebuie ales în următoarea ordine preferențială:

a) prima opțiune: format seria A, ISO (Tabel nr. 1) - între dimensiunile laturilor formatului seria A există relația $a = b \cdot \sqrt{2}$, unde: a este dimensiunea mică iar b este dimensiunea mare.

Tabel nr. 1 Formate seria A, ISO

Nr. Crt.	Format	Dimensiuni a x b (mm)
	A ₀	841x1189
	A ₁	594x841
	A ₂	420x594
	A ₃	297x420
	A ₄	210x297

Tabel nr. 2 Formate alungite speciale

Nr. Crt.	Format	Dimensiuni a x b (mm)
	A ₃ x 3	420x891
	A ₃ x 4	420x1189
	A ₄ x 3	297x630
	A ₄ x 4	297x841
	A ₄ x 5	297x1051

b) a doua opțiune: formate alungite speciale (Tabel nr. 2) - obținute prin modificarea dimensiunii mici a unui format din seria A, ISO, și care au lungimea egală cu un multiplu al dimensiunii mici a unui format de bază ales;

c) a treia opțiune: formate alungite exceptionale - obținute prin modificarea dimensiunii mici a unui format din seria A, ISO, și care au lungimea egală cu un multiplu al dimensiunii mici a unui format de bază ales.

2.2. ELEMENTELE GRAFICE ALE FORMATULUI

Standardul stabilește norme referitoare la următoarele elemente grafice ale formatului:

- indicator;
- marginii și chenar;
- repere de centrare;
- repere de orientare;
- gradatia metrică de referință;
- sistemul de coordonate;
- unghiul de decupare.

Dintre elementele grafice ale formatului:

-sunt obligatorii: indicatorul, marginii, chenar și repere de centrare;

-sunt facultative: repere de orientare, gradatia metrică de referință, sistemul de coordonate, unghiul de decupare.

MARGINI ȘI CHENAR

Chenarul este conturul prin care se delimitează câmpul desenului de marginile formatului.

Chenarul se execută cu linie continuă, de aceeași grosime cu cea mai groasă linie din desenul tehnic, dar nu mai mic de 0,5mm.

Zona neutră este regiunea cuprinsă între marginile formatului și chenar

Pentru aceasta zona se recomanda o latime de:

- 20 mm pentru formatele A0 si A1 (poate fi redusa la 10 mm);
- 10 mm pentru formatele A2, A3 si A4 (poate fi redusa la 7 mm).

Fasia de indosariere este regiunea care permite practicarea perforatiilor. Ea are o latime de 20 mm (incluzand si zona neutra) si se plaseaza in stanga indicatorului.

REPERELE DE CENTRARE

In scopul facilitarii pozitionarii la multiplicare formatele trebuie sa contina patru repere de centrare. Aceste repere sunt marcate prin linii continui cu grosimea de minim 0,5 mm si se traseaza la extremitatile celor doua axe de simetrie ale formatului, incepand de la marginile formatului si prelungind cu 5 mm peste chenar, spre campul desenului.

2.3. INDICATORUL

Indicatorul este partea desenului tehnic destinat identificarii, exploataarii si intelegerii acestuia.

Amplasarea indicatorului - se face in coltul inferior dreapta al campului desenului, sensul de citire a indicatorului trebuie sa fie acelasi cu sensul de citire al desenului.

Configuratia indicatorului - se prezinta sub forma unui careu alcatuit din unul sau mai multe dreptunghiuri alaturate, lipide de chenarul formatului.

Continutul indicatorului - consta in informatii grupate in mai multe zone alaturate:

- zona de identificare (numarul de inregistrare sau de identificare al desenului, denumirea desenului, numele proprietarului legal al desenului);
- zone de informatii suplimentare (simbolul care indica metoda de proiectare, scara principala a desenului, data editiei desenului, indice aferent unei modificari, etc.).

In domeniul constructiilor, modul de intocmire si de prezentare grafica a indicatorului desenelor tehnice de constructii si arhitectura este reglementat de STAS 1434-83.

Indicatorul are trei marimi:

indicatorul mare (Fig. 9) - folosit pentru formatele mai mari decat A3;

indicatorul mic (Fig. 10) - folosit pentru formatele mai mici sau egale cu A3;

indicatorul ingustat (Fig. 11) - folosit pentru detalii tip care se multiplica.

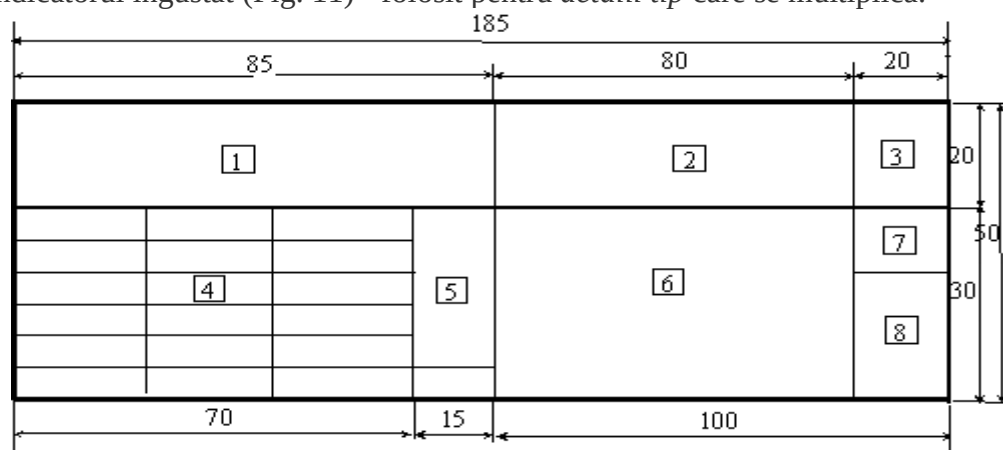

Fig.9 - Indicatorul mare

- 1.-Denumirea institutiei proiectante; 2.- denumirea proiectului, locul constructiei ;
3.-indicativul (numarul) proiectului; 4.-calitatea, numele in clar si semnatura

(proiectat, desenat, verificat, control STAS, aprobat); 5.-scara/scarile desenului, iar dedesubt data întocmirii desenului);

6.-denumirea obiectului și titlul planșei; 7.- faza de proiect; 8.- indicativul, respectiv numărul de ordine al planșei în cadrul proiectului.

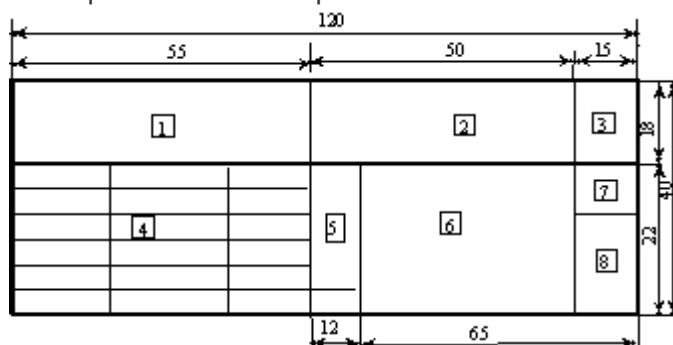

Fig.10 - Indicatorul mic

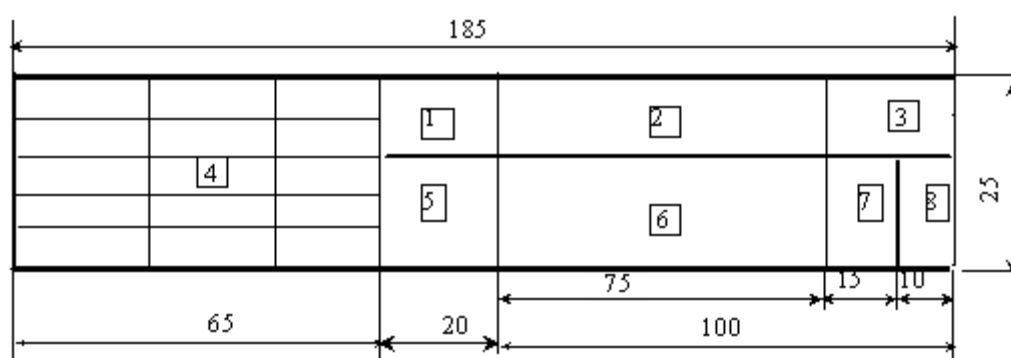

Fig.11 - Indicatorul îngust

2.4. IMPATURIREA PLANSELOR DE DESEN TEHNIC

Standardul SR 74:1994 stabilește regulile de împaturire (pliere) a copiilor desenelor tehnice care urmează a fi păstrate în mape, plicuri sau îndosariate.

Reguli de împaturire:

-împaturire modulară - aplicată copiilor desenelor care urmează a fi păstrate în mape sau în plicuri;

-împaturirea copiilor desenelor destinate aplicării unei benzi adezive perforate - aplicată copiilor desenelor care urmează a fi îndosariate (Tabel nr. 4);

-împaturirea copiilor desenelor destinate perforării - aplicată copiilor desenelor care urmează a fi îndosariate (Tabel nr. 5). Pentru evitarea deteriorării desenelor prin plieri și deplieri repetate, se recomandă ca această metodă să fie aplicată numai pe formatele A3 și A4.

Desenele se împaturesc executând mai întâi pliarea după linii perpendiculare pe baza formatului (longitudinală) și apoi, dacă mai este cazul, pliarea după linii paralele cu aceasta (transversală).

Desenele se împaturesc astfel încât zona de identificare a indicatorului să fie complet vizibilă, iar fasia de îndosariere, în cazul împaturirii copiilor destinate perforării, să apară neacoperită pe toată lungimea sa.

La formatul A4, indiferent care dimensiune se alege ca bază, fasia de îndosariere se va lăsa totdeauna în lungul laturii mari.

Tabel nr. 4 Împaturirea copiilor desenelor destinate aplicării unei benzi adezive perforate

Format	Schema de împaturire	Împaturire	
		longitudinală	transversală

A2 (420 x 594 mm)			
A3 (297 x 420 mm)			

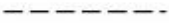
Tabel nr. 5 Impaturirea copiilor desenelor destinate perforării

Format	Schema de impaturire	Impaturire	
		longitudinala	transversala
A3 (297 x 420 mm)			

Tipuri de linii utilizate în desenul tehnic

Realizarea desenelor tehnice se face cu ajutorul liniilor de diferite tipuri și dimensiuni, fiecare având un domeniu bine definit de utilizare. Tipurile de linii care se folosesc la executarea desenelor tehnice sunt precizate în SR EN ISO 128-20:2002 și sunt clasificate după: a) grosimea liniei b) aspect

În funcție de grosime, liniile sunt groase și subțiri. Grosimea de bază este grosimea liniei groase care se alege din următorul șir de valori standardizate: $b=2; 1,4; 1; 0,7; 0,5; 0,35; 0,25; 0,18$.

Simbol	Denumire	Aspect	Utilizare
A	Linie continuă groasă		- chenarul desenelor - contururile și muchiile reale vizibile - conturul secțiunilor intrcalate
B	Linie continuă subțire		- muchii fictive - linii de cotă, ajutoare, de indicație; - hașuri - linie de fund la filetele vizibile - conturul secțiunilor suprapuse - linie de axe scurte
C	Linie continuă subțire ondulată		- linii de ruptură în orice material mai puțin lemnul
D	Linie continuă subțire în zig-zag		- linii de ruptură în piesele de lemn
E	Linie întreruptă groasă		- contururi și linii acoperite
F	Linie întreruptă subțire		- contururi și linii acoperite
G	Linie punct subțire		- linie axă - trasee plane de simetrie - traiectorii - suprafețe de rostogolire (roți dințate)
H	Linie punct mixtă		- traseul urmei planului de secționare
J	Linie punct groasă		- indicarea suprafețelor cu prescripții speciale (tratamente termice, acoperiri metalice etc.)
K	Linie două puncte subțire		- conturul pieselor învecinate - poziții intermediare și extreme ale pieselor mobile - conturul pieselor înainte de fasonare - liniile centrului de greutate - părți de piesă situate în fața planului de secționare

ELEMENTE DE REZISTENTA PENTRU CLADIRI M1 clasa IX-a**Profesor CRINA GINA CHIS C.T.Anghel Saligny Baia Mare****CLASIFICAREA CLADIRILOR**

Clădirile civile sunt destinate unei game foarte largi de procese funcționale, cele mai importante fiind: locuire, învățământ, sănătate, administrație, comerț, sport, cultură, alimentație publică etc. Unele din aceste procese funcționale necesită spații relativ reduse - clădirile de locuit (locuințe, hoteluri, cămine, corpurile de cazare la spitale, clădirile administrative pentru birouri etc.), sau spații mari - sălile de spectacol, expoziții sau sport, magazinele universale, stadioane, etc.

Clădirile industriale (uzine, fabrici, hale, ateliere, clădiri pentru depozitare etc.) au ca destinație adăpostirea și servirea diverselor procese tehnologice din toate ramurile industriei.

Clădirile agrozootehnice sunt destinate proceselor de producție și servire, inclusiv anexe, din sectorul zootehnic și agrovegetal.

Construcțiile ingineresti cuprind domenii diverse :

- comunicații (drumuri, căi ferate, poduri, tunele, turnuri pentru antene etc)
- construcții hidrotehnice (baraje, canale etc) ;
- construcții industriale : coșuri de fum, rezervoare, silozuri, etc.

Clasificarea pe baza criteriului destinației pentru care au fost concepute.

- Clasificarea construcțiilor cea mai des întâlnită are la baza criteriul destinației pentru care acestea au fost concepute. Din acest punct de vedere se deosebesc doua mari categorii: *clădirile si construcțiile ingineresti*
- Clădirile sunt construcții închise, cu o anumita compartimentare interioara si dotate cu echipamente si instalații, destinate prin concepție a adăposti si deservi o anumita activitate umana. In funcție de destinația lor clădirile de impart in:
- *Cladirile civile*, destinate unei game foarte largi de procese funcționale, cum ar fi cele legate de: locuire, sănătate, ocrotire sociala, sport, invatamam, cultura, administrație, comerț, sa.;
- *Clădirile industriale*, diversificate datorita gamei largi de procese industriale pe care trebuie sa le adăpostească si sa le deservească Ele cuprind doua categorii de clădiri: *clădirile de producție* (uzine, fabrici, hale, ateliere etc.) la care modul de compartimentare si dimensiunile spatiilor sunt determinate de utilaje, instalații, fluxuri tehnologice, circulația interioara etc. si *clădiri auxiliare* destinate servirii procesului de producție si depozitarii (depozite de materii prime, depozite de produse finite, magazii, rezervoare, posturi de transformare, centrale termice etc).
- *Clădiri agrozootehnice*, sunt destinate diferitelor procese de producție din sectoarele agrovegetal (răsadnițe, sere, fabrici de nutrețuri, crame, secții de vinificatie etc) si zootehnic (grajduri, adăposturi pentru animaie si pasări) Alături de acestea exista si o seria de clădiri auxiliare producției (magazii de cereale, silozuri, remize pentru utilaje agricole, ateliere de reparații pentru utilaje etc).
- *Construcțiile ingineresti* grupează toate celelalte categorii de construcții care nu au caracteristicile clădirilor si cuprind:
 - *Construcții industriale speciale*: coșuri de fum, silozuri, rezervoare, castele de apa, rumuri de răcire, estacade, etc;
 - *Constructii hidrotehnice si energetice*;
 - *Cai de comunicație*; drumuri, cai ferate, poduri, tuneluri, piste, platforme, etc;
 - *Linii de transport al energiei electrice si pentru fluide tehnlogice*;
 - *Construcții pentru alimentari cu apa si canalizări*;
 - *Construcții pentru telecomunicații*; relee, turnuri de televiziune.

Clasificarea în funcție de modul de alcatuire și dispunere a elementelor de rezistență grupează structurile astfel:

- *Structuri cu pereți portanți* realizați din zidărie, din beton monolit sau prefabricat;
- *Structuri cu schelet* realizate din stâlpi și grinzi, care alcătuiesc cadre de beton armat monolit sau prefabricat, metalice sau din lemn,
- *Structuri mixte* alcătuite din cadre și pereți portanți (*diafragme*), realizate în general din beton;
- *Structuri speciale* realizate sub forma de arce, plăci curbe subțiri, structuri suspendate etc.

Clasificarea după criterii de calitate pornește de la cerințele principale care determină calitatea unei construcții: durabilitatea, rezistența și stabilitatea, gradul de rezistență la foc și la agenți atmosferici, gradul de dotare cu instalații și finisaje, volumele și suprafețele construite (factori esențiali în asigurarea confortului).

Pe baza acestor factori, construcțiile se pot grupa în trei clase de calitate după cum satisfac cerințe ridicate, medii sau obișnuite.

CONDIȚII TEHNICE PENTRU CONSTRUCȚII

Fiecare construcție sau element de construcție trebuie să satisfacă un ansamblu de condiții tehnice sau cerințe tehnico-economice principale, care privesc durabilitatea în timp, rezistența la foc, rezistența și stabilitatea construcției, condiții fizice și igienice, arhitectonice, economico-organizatorice etc.

Durabilitatea reprezintă durata de funcționare normală în timp a principalelor elemente de construcție, fără pierderea calității necesare exploatarei optime și poate fi: **ridicată** (de gradul I) și este peste 100 de ani; **mijlocie** (de gradul II) între 50 și 100 de ani; **normală sau obișnuită** (de gradul III) între 20 și 50 de ani.

Construcțiile cu durată de funcționare sub 20 de ani se numesc **provizorii**.

Durabilitatea este determinată de materialele folosite, modul de proiectare și execuție, condițiile de exploatare și întreținere și se referă la rezistența materialelor și elementelor de construcție la diferite acțiuni cum ar fi: îngheț-dezghet, umiditate, coroziune, acțiunea biologică a microorganismelor cât și acțiunea mediului înconjurător: agenți atmosferici, fum, gaze, diferite noxe din mediul interior etc.

Rezistența la foc reprezintă capacitatea construcției de a rezista la solicitări termice și mecanice produse în timpul și din cauza incendiilor. Din punct de vedere al rezistenței elementele de construcție depind direct de materialele din care se execută și se caracterizează prin gradul de combustibilitate și limita rezistenței la foc. Combustibilitatea unui material sau element de construcție reprezintă capacitatea acestuia de a se aprinde și de a arde în continuare și din acest punct de vedere acestea se clasifică: **incombustibili** (betonul, zidăria), **greu combustibili** sau **semicombustibili** (metalul protejat, lemn ignifugat sau tencuit) și **combustibili** (lemn, carton bitumat). Limita de rezistență la foc este perioada de timp în care un element de construcție supus unui incendiu își păstrează stabilitatea.

Rezistența și stabilitatea construcțiilor se referă la capacitatea lor portantă, deformații, fisuri, cât și la condițiile de exploatare specifice fiecărei construcții (uzură, șoc etc.).

Rezistența la umiditate exprimă capacitatea materialelor și elementelor de construcție de a rezista la acțiunea distructivă a apei care poate produce asupra acestora deformații (umflare, contragere), fisuri, exfolieri, mușcături etc. Rezistența la umiditate se asigură prin măsuri de proiectare, o execuție corectă, sau prin utilizarea de materiale hidroizolatoare.

Rezistența la îngheț-dezghet (rezistența la gelivitate) se referă la capacitatea materialelor și elementelor de construcție de a rezista pastrându-și caracteristicile mecanice și fizice, stabilitatea, forma, calitățile de izolare termică, fonică și hidrofuga, la un anumit număr de cicluri de îngheț-dezghet,

Rezistența la acțiunea biologică a microorganismelor se referă în special la materialele de natură organică și reprezintă capacitatea acestora de a-și păstra calitățile la acțiunea distructivă cauzată de unele procese biologice.

Rezistența la coroziune se manifestă prin capacitatea materialelor și elementelor de construcție de a rezista acțiunii unor agenți agresivi de mediu (gaze, aerosoli, fum, curenți electrici vagabonzi sa). Se asigură prin concepție, o execuție corectă și prin protecții anticorozive.

Cerințe funcționale sunt determinate de procesele tehnologice, de volumul activităților și fluxurile de circulație (în cazut clădirilor industriale și agrozootehnice); amplasarea judicioasă a instalațiilor, utilajelor, mobilierului și a altor dotări; asigurarea legăturilor între diverse funcțiuni și o circulație lesnicioasă între acestea, orientarea favorabilă a ferestrelor sau luminatoarelor s.a. (în cazul tuturor clădirilor),

Condițiile fizice și igienice de exploatare sunt legate de factorii de climat exterior și interior și se referă la temperatură, umiditate, iluminare, viteza curenților de aer, gaze nocive etc.

Condițiile de ordin arhitectural asigură construcțiilor aspectul corespunzător destinației acestora, cu o plastică și o compoziție arhitectonică optimă.

Condițiile economico-organizatorice privesc în general costul construcțiilor, tehnologia de execuție și posibilitățile de industrializare, materiale folosite, soluții tehnice, termenul de execuție și punerea în funcțiune.

Cerințe funcționale sunt determinate de procesele tehnologice, de volumul activităților și fluxurile de circulație (în cazut clădirilor industriale și agrozootehnice); amplasarea judicioasă a instalațiilor, utilajelor, mobilierului și a altor dotări; asigurarea legăturilor între diverse funcțiuni și o circulație lesnicioasă între acestea, orientarea favorabilă a ferestrelor sau luminatoarelor s.a. (în cazul tuturor clădirilor)

FACTORI CARE INFLUENȚEAZĂ CONCEPȚIA CONSTRUCȚIILOR

Orice construcție trebuie să satisfacă o serie de cerințe sintetizate în trei factori esențiali, care concurează la concepția, proiectarea și alcătuirea lor.

Avem astfel:

Factorul om – care impune realizarea unor condiții de confort necesare activității omului, de exemplu condiții de: temperatură, umiditate, iluminare, zgomot, etc. Acestea depind de tipul activității pe care o desfășoară omul în construcție.

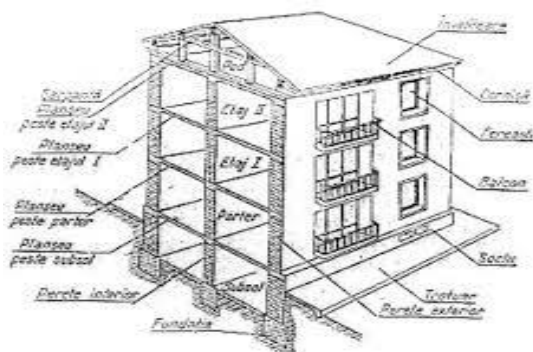
Factorul activitate omenească – impune alcătuirea funcțională a construcției astfel încât să satisfacă cerințele impuse de tipul activității. Astfel se concepe diferit o construcție de locuit de o construcție pentru producția de automobile sau un depou de locomotive.

Factorul natură – implică toate acțiunile care rezultă din interacțiunea construcție – mediu referitoare la: gradul de seismicitate al zonei, intensitatea acțiunilor climatice (vânt, zăpadă, ploaie, chiciură, etc), calitatea terenului de fundare, nivelul apelor freatice, agresivitatea apelor subterane, etc.

Toți acești factori enunțați s-au constituit de-a lungul timpului în "legi" ale construcțiilor sub formă de: instrucțiuni tehnice provizorii, instrucțiuni tehnice, manuale de proiectare, norme de proiectare, normative tehnice, STAS-uri, etc.

ELEMENTELE COMPONENTE ALE CLĂDIRILOR

La o clădire se disting: *infrastructura*, aflată sub cota zero (± 0.00) cuprinzând fundațiile și subsolurile și *suprastructura* aflată deasupra cotei zero și care cuprinde toate elementele clădirii inclusiv instalațiile aferente de orice tip.

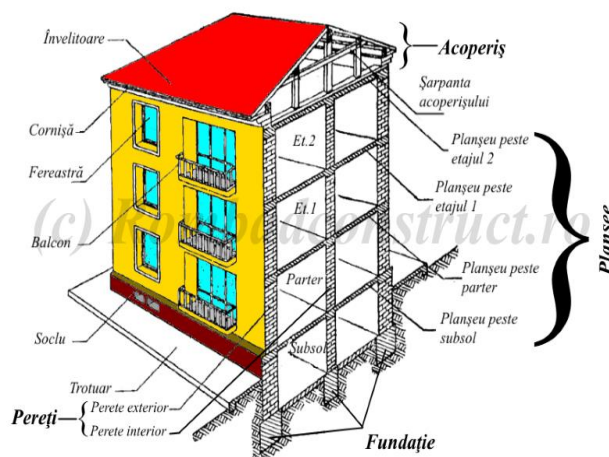
Alcătuirea generală a unei clădiri: A - infrastructura: B - suprastructura: 1. fundație 2. - perele interior 3. - perete exterior 4. - planșeu 5. - șarpanta 6. - învelitoare 7. - fereastra 8. - balcon 9. - soclu 10. - trotuar 11. - subsol 12. - parter 13. - etaj nivel curent

Infrastructura cuprinde:

- fundația, care intra în contact direct sau indirect cu terenul bun de fundare și căruia îi transmite încărcările care acționează asupra clădirii;
- pereții de la subsol și planșeu de peste subsol, dacă clădirea are subsol, sau soclul și elementele componente ale planșeului de la cota zero.

Suprastructura (elevația) este partea clădirii aflată deasupra cotei zero, considerată la nivelul pardoselii finite de la parter și include: elementele verticale și orizontale de rezistență și de compartimentare precum și elementele de finisaj.

Toate construcțiile de tip clădire sunt realizate din 3 categorii de elemente:

- 1) Elemente structurale, portante, de rezistență.
- 2) Elemente nestructurale, neportante,
- 3) Elemente de echipare tehnică

Mica Unire-1859

Profesor: Popa Jeni Marilena
Colegiul Economic "Virgil Madgearu" Galați

"Mica Unire" este acțiunea realizată de români în anul 1859, ce a presupus alăturarea Moldovei la Țara Românească. Acțiunea din 1859 a fost urmarea războiului Crimeii din 1853-1856, iar în urma negocierilor de pace de la Paris, delegația română aduce în discuție problema unirii Principatelor Române. Cum Marile Puteri nu sunt toate de acord, românii au fost obligați ca prin adunările ad-hoc din 1857 să se pronunțe în privința unirii. Decizia din cadrul adunărilor ad-hoc a fost realizarea unirii, dar și aducerea pe tronul Principatelor a unui domnitor străin, care să fie repede acceptat de Europa. În anul 1858 are loc o nouă întâlnire a Marilor Puteri, unde românii au prezentat rezultatele adunărilor ad-hoc, dar au primit o unire trunchiată prin denumirea de „Principatele Unite ale Moldovei și Țării Românești” ce trebuiau să aibă doi domnitori, două guverne și două adunări. În anul 1859 se organizează alegeri în cele două Principate, când s-a decis alegerea lui Alexandru Ioan Cuza ca domnitor al Moldovei în data de 5 ianuarie 1859. Alegerile din București au presupus, în cele din urmă același candidat, în persoana lui Alexandru Ioan Cuza la data de 24 ianuarie 1859 ce devine domnitor în Țara Românească. Data de 24 ianuarie semnifică dubla alegere a lui Cuza, dar și unirea celor două Principate Române.

Pornind de la acest eveniment istoric am realizat o activitate online cu elevii clasei a X a, ce a avut ca titlul "Mica Unire- 1859". Elevilor li s-au prezentat evenimentele istorice de mai sus, iar profesorul a punctat momentele importante, având ajutorul colectivului. Ca sarcină de lucru, elevii au trebuit să alcătuiască un afiș cu evenimentele importante din perioada anilor 1856-1859, ce au fost prezentate pe parcursul lecției. Elevii au fost încântați de sarcina propusă, au realizat afișe care au avut sloganuri, imagini, personalități, informații sugestive și absolut necesare prezentării temei. O altă sarcină trasată elevilor a fost aceea de a prezenta o legendă despre domnitorul Alexandru Ioan Cuza, ce a fost urmată de o dezbatere pe tema modernizării statului în perioada acestui conducător. Elevii au apreciat, argumentat, expus, explicat rolul important al domnitorului Alexandru Ioan Cuza în politica de reforme ce au fost puse în practică în perioada 1860-1866. Activitatea s-a încheiat în acordurile cântecului "Hora Unirii".

Studiu privind activitățile de învățare cu caracter creativ în cadrul orelor de limba și literatura română la ciclul primar

**Prof. înv. primar, Ioniță Titiana – Carmen,
Școala Gimnazială Nr. 1 Nămolosa, județul Galați**

Limba și literatura română este o disciplină axată pe dezvoltarea capacităților de comunicare și creație, pentru că, în timpul comunicării, elevii dau curs trăirilor și sentimentelor, sunt sau nu de acord cu anumite probleme ale vieții și cu comportamentul personajelor implicate, exersând în permanență procesele psihice.

Activitățile interactiv - creative pun accentul pe o învățare prin comunicare, prin colaborare, producând o confruntare de idei, opinii și argumente, creând situații de învățare centrate pe disponibilitatea și dorința de cooperare a elevilor, pe implicarea lor directă și activă, pe influența reciprocă din interiorul perechilor, echipelor și interacțiunea socială a membrilor unui grup.

În cadrul orelor de limba și literatura română am urmărit respectarea particularităților de vârstă și al celor individuale ale micului școlar angajat într-o activitate de instruire, educare, formare, am avut grijă să îmbin învățarea cu jocul, evitând aprecierile negative care ar putea duce la refuzul elevului de a participa la o activitate sau la inhibarea lui; am urmărit în permanență perfecționarea vorbirii elevilor, încercând să le trezesc sensibilitatea, care să-i facă să creeze frumosul, exprimându-și gândurile și simțurile într-o limbă curată, clară, nuanțată, presărată cu expresii artistice. Toate acestea au fost posibile prin punerea în practică a ideilor personale, a creativității în pregătirea și susținerea lecțiilor, calitate indispensabilă unui cadru didactic, din punctul meu de vedere.

În lucrarea „Instruire interactivă” a Mușatei Bocoș găsim recomandări cu privire la stimularea creativității în mediul școlar:

- crearea unei atmosfere permissive, nestresante, deschise spre inovație;
- stimularea permanentă a gândirii elevilor și crearea unei „clase singure de gândire”;
- neimpunerea de către învățători a propriilor opinii și puncte de vedere;
- încurajarea reflecției personale a elevilor;
- încurajarea elevilor de a pune întrebări, de a-și pune întrebări, de a face predicții;
- solicitarea elevilor de a face exerciții diverse (rescrierea unui text, conceperea finalului pentru anumite povestiri, ilustrarea unor povestiri prin imagini, desene etc.);
- completarea unor texte lacunare, scheme, figuri, desene, rebusuri, compunere de texte, poezii, versuri;
- implicarea elevilor în activitățile evaluative;
- recompensarea de către învățător a ideilor, acțiunilor și demersurilor creative.

În contextul importanței limbii și literaturii române ca obiect de studiu, consider că este necesar ca și învățător să am în vedere aspecte legate de dezvoltarea capacităților creative ale elevilor în cadrul acestei discipline. O parte din conținuturile prevăzute de programa școlară sunt un mijloc de activizare și dezvoltare a potențialului creativ al micului școlar. Acestea ar fi:

- formarea cuvintelor pe baza unor sunete și silabe date;
- formularea propozițiilor pornind de la cuvinte și imagini date;
- îmbogățirea vocabularului cu verbe, substantive comune și proprii, adjective, numere, pronume personale, adverbe, prepoziții, conjuncții etc.;
- exersarea structurilor gramaticale proprii limbii române;
- formularea nuanțată a răspunsurilor la întrebările receptate (metoda R.A.I. vizează „stimularea și dezvoltarea capacităților elevilor de a comunica (prin întrebări și răspunsuri) ceea ce tocmai au învățat.”);
- formularea întrebărilor (cea mai îndrăgită metodă de elevi este „Explozia stelară”);
- deprinderea de a purta scurte conversații pe o temă aleasă sau dată;
- exersarea mijloacelor expresive verbale, paraverbale, nonverbale;
- crearea de povestiri după imagini, după întrebări, pe baza unor cuvinte de sprijin etc.;
- organizarea de jocuri și concursuri, cum ar fi: crearea unor propoziții în care toate cuvintele să înceapă cu aceeași literă;
- crearea unor cuvinte noi prin posibila combinare a unor litere date;
- realizarea unui text cu sau fără cuvinte/expresii de sprijin;

Metodele de predare – învățare active sunt și ele de un real folos în dezvoltarea creativității și gândirii critice a elevilor. Dintre strategiile ce promovează acest aspect am folosit în cadrul orelor de limba și literatură română: jocul didactic, compunerile, textele creative, metode precum: pălăriile gânditoare, explozia stelară, R.A.I., harta textului, cvintetul, diamantul.

Utilizarea jocului didactic a avut ca scop încurajarea fluentei și ”elasticității” verbale, nuanțarea vocabularului elevilor, provocarea sensibilității și expunerea acesteia în creațiile realizate de ei. Sunt o multitudine de jocuri didactice și activități creative bazate pe teme lingvistice, prin care se poate învăța și forma un limbaj figurativ: Jocul însușirilor, jocul „Cele mai potrivite expresii”, jocul „Nu spune cuvântul”, jocul „De-a poezia”, jocul „Găsește însușiri omenești”, jocul „Compune ghicitori”, jocul „Ce s-ar întâmpla dacă...”etc.

Exemple de sarcini cu valoare formativă:

- să identifice cuvinte, silabe, sunete în propoziții date sau formulate după desene;
- să găsească cuvinte noi prin schimbarea unui sunet (inițial, final, din interiorul cuvântului) în cuvinte date;
- să identifice sinonime/antonime ale unor cuvinte și apoi să le integreze în propoziții, cu scopul înțelegerii semnificației;
- să identifice adjectivele care pot fi asociate unor substantive;
- să afle adverbele care pot fi asociate unor verbe;
- să formuleze cât mai multe enunțuri referitoare la o anumită temă sau obiect.

Cel mai ofertant prilej de valorificare a experienței de viață este folosirea compunerilor școlare, la clasele a III-a și a IV-a, ocazie bună de manifestare a imaginației creatoare a elevilor, aceștia alcătuind texte/computeri cu titlu dat, cu început dat, cu final dat, după imagini, texte libere, după benzi desenate, după un plan de idei, pe baza unor cuvinte de sprijin, pe baza unui text încurcat, după un proverb sau grup de versuri.

Pentru a-și dezvolta, stimula și manifesta imaginația creatoare, elevii sunt încurajați să exerseze capacitatea de a purta scurte conversații pe o temă dată sau aleasă, sau imaginarea de fapte ori întâmplări diferite.

Dintre exemple:

- imaginați-vă discuția dintre moșneag și brad înainte de a fi tăiat („Vreau să trăiesc printre stele” -Victor Eftimiu);
- imaginați-vă un dialog purtat cu Moș Crăciun;
- realizați un text creativ în care să introduceți unele dintre elementele reale întâlnite în text („Moș Crăciun a fost răpit” – Lyman Frank Baum);
- imaginați-vă povestea unui fulg de nea;
- imaginați-vă un dialog între negustor, domnitor și un țăran.(„Ocaua lui Cuza” – Dumitru Almaș);
- continuați întâmplarea din textul „În Ajunul Anului Nou”de Fănuș Neagu, dându-i un alt sfârșit;
- scrieți, în timp de 5 minute, un text prin care să suții cu argumente din povestire una dintre opiniile prezentate („Patinele de argint” - Mary Elizabeth Mapes - Dodge);
- realizați un text creativ în care timpul desfășurării acțiunii este sfârșit de toamnă, iar locul întâmplărilor este în pădure;
- exprimă-ți părerea, răspunzând într-un mic text, la următoarea întrebare: ”De ce crezi că domnitorul Alexandru Ioan Cuza l-a numit pe Moș Ion Roată ”prietenul și tovarășul meu vechi”?”.

Un rol important în îmbogățirea vocabularului, la dezvoltarea capacității de gândire și de exprimare îl au și exercițiile lexicale, un instrument de lucru extrem de util în formarea capacităților creatoare, cu ajutorul acestora formându-se limbajul.

Metoda „Pălăriilor gânditoare”este o tehnică interactivă, de stimulare a creativității elevilor, bazată pe interpretarea unor roluri în funcție de pălăria aleasă, existând șase pălării, fiecare având câte o culoare: alb, roșu, galben, verde, albastru și negru. Această metodă este un joc în sine și presupune împărțirea elevilor în șase grupe – pentru șase pălării.

Ei pot juca și câte șase într-o singură grupă, împărțirea lor fiind în strânsă relație cu materialul studiat, membrii fiecărei echipe alegându-și pălăriile și interpretând rolul ales. Acestea se pot inversa, participanții sunt liberi să spună ce gândesc, dar să fie în acord cu rolul pe care îl joacă, succesul metodei fiind în concordanță cu materialul didactic bogat, adică cele șase pălării să fie frumos colorate, să-i atragă pe elevi.

CUVINTE CHEIE:

Fiecare culoare reprezintă un rol:

Pălăria albă

- este obiectivă asupra informațiilor;
- este neutră;

Pălăria roșie

- lasă liber imaginației și sentimentelor;
- este impulsivă;
- poate însemna și supărare sau furie;
- reprezintă o bogată paletă a stărilor afective;

Pălăria neagră

- exprimă prudența, grija, avertismentul, judecata;
- oferă o perspectivă întunecoasă, tristă, sumbră asupra situației în discuție;
- reprezintă perspectiva gândirii negative, pesimiste;

Pălăria galbenă

- oferă o perspectivă pozitivă și constructivă asupra situației;
- culoarea galbenă simbolizează lumina soarelui, strălucirea, optimismul;
- este gândirea optimistă, constructivă pe un fundament logic;

Pălăria verde

- exprimă ideile noi, stimulând gândirea creativă;
- este simbolul fertilității, al producției de idei noi, inovatoare;

Pălăria albastră

- exprimă controlul procesului de gândire;
- albastru a rece; este culoarea cerului care este deasupra tuturor, atotvăzător și atotcunoscător;
- supraveghează și dirijează bunul mers al activității;
- este preocuparea de a controla și de a organiza;

Participanții la joc trebuie să cunoască foarte bine semnificația fiecărei culori și să-și reprezinte fiecare pălărie, gândind din perspectiva ei, semnificația culorii fiind importantă, ea este cea care definește rolul, nu pălăria în sine.

Exemple de aplicare a acestei metode:

- textul „Fetita care l-a luat pe „Nu” în brațe” după Octav Pancu – Iasi”
 - *Pălăria albă* – povestește pe scurt despre ce este vorba în text;

- *Pălăria albastră* – spune ce ai învățat din această lectură.
- *Pălăria roșie* – arată ce părere ai despre comportamentul fetei față de membrii familiei, față de colegi.
- *Pălăria neagră* – spune după părerea ta care sunt greșelile fetei.
- *Pălăria verde* – spune ce ai fi făcut dacă ai fi fost în locul autorului.
- *Pălăria galbenă* – spune cum trebuia să se comporte fetea.
- textul „Primăvara”, de Vasile Alecsandri
 - *Pălăria albă* – analizează și prezintă informații care se regăsesc în text: imagini vizuale, imagini auditive;
 - *Pălăria albastră* – identifică elementele textului: titlu, autor, tema poeziei, număr de strofe, număr de versuri pentru fiecare strofă;
 - *Pălăria roșie* – arată care sunt sentimentele pe care poetul le transmite, dar și despre trăirile proprii vizavi de sosirea primăverii;
 - *Pălăria neagră* – identifică câteva aspecte mai puțin plăcute sau dorite legate de acest anotimp;
 - *Pălăria verde* – realizează un dialog cu o rândunică, o albină sau o floare;
 - *Pălăria galbenă* – enumeră darurile pe care le oferă anotimpul primăvara naturii și oamenilor.
- textul „Moș Ion Roată și Vodă Cuza”, după Ion Creangă
 - *Pălăria albă* – povestește pe scurt textul;
 - *Pălăria albastră* – identifică elementele ce-l caracterizează pe domnitorul Alexandru Ioan Cuza;
 - *Pălăria roșie* – arată că domnitorul își iubea poporul pe care-l conducea și purta de grijă tuturor celor aflați în țara sa; spune ce simte față de modul cum a procedat boierul cu Moș Ion Roată;
 - *Pălăria neagră* – critică atitudinea boierului față de Moș Ion Roată;
 - *Pălăria verde* – spune ce s-ar fi întâmplat dacă domnitorul nu și-ar fi recunoscut vechiul prieten;
 - *Pălăria galbenă* – găsește calitățile lui Moș Ion Roată.
- textul ”Patinele de argint”, după Mary Elizabeth Mapes – Dodge
 - *Pălăria albă* – oferă informații despre Hans și Gretel;
 - *Pălăria albastră* – clarifică de ce crezi că textul se numește ”Patinele de argint”;
 - *Pălăria roșie* – spune ce simți în legătură cu faptul că Hans dorește să-i cumpere patine sau palton lui Gretel, iar ea insistă ca Hans să-și cumpere patine;
 - *Pălăria neagră* – critică elementele cu care nu ești de acord în text;
 - *Pălăria verde* – continuă povestea cu un final imaginat de tine;
 - *Pălăria galbenă* – găsește calitățile Hildei.

Harta textului este o formă de organizare și sintetizare a conținutului informațional al unui text din care fac parte următoarele elemente: localizarea evenimentului (spațiul geografic, cultural, social); problema, motivul, aspectul generativ; evenimentele, etapele, fragmentele; personajele; soluțiile; concluziile. Acest tip de organizator grafic poate fi utilizat pentru orice text literar, formulându-se sarcini de lucru pentru înțelegerea și aprofundarea conținutului respectiv.

Exemplu de aplicare a acestei metode:

Fetea care l-a luat pe NU în brațe

după Octav Pancu-Iași

HARTA LECTURII

Timpul și spațiul literar:

Personaje:

Personaj preferat:

TITLUL

AUTORUL

Valori, atitudini promovate:

Învățătura textului:

Succesiunea evenimentelor:

o metodă creativă, prin care s
strument de evaluare a înțeleg
de cinci versuri, iar scrierea ei
nuanțată a sensului subiectului ales.

în cinci
ativității
elegerea

Structura: - ae un titlu (tema aleasă)

- Primul vers este un cuvânt-cheie referitor la discuție, fiind, de obicei, un substantiv;
- Al doilea vers este alcătuit din două cuvinte care descriu substantivul în discuție, fiind adjective;
- Al treilea vers este alcătuit din trei cuvinte care exprimă o acțiune, fiind de regulă verbe la gerunziu;
- Al patrulea vers conține patru cuvinte și exprimă sentimentele față de subiect;
- Al cincilea vers este un cuvânt care exprimă esența subiectului.

Exemplu de aplicare a acestei metode: Cvintetul - "Aventurile lui Tom Sawyer" după Mark Twain

CVINTETUL

2 însușiri

3 acțiuni

o propoziție formată din 4 cuvinte despre personaj

Un cuvânt - concluzie

Cât de mult ți-a plăcut această activitate? ☆ ☆ ☆ ☆ ☆

Explozia stelară (Starbursting) este o metodă nouă de dezvoltare a creativității, similară brainstormingului. Este o modalitate de stimulare a creativității individuale și de grup ce începe din centrul conceptului și se împrăștie în afară, cu întrebări, asemeni exploziei stelare.

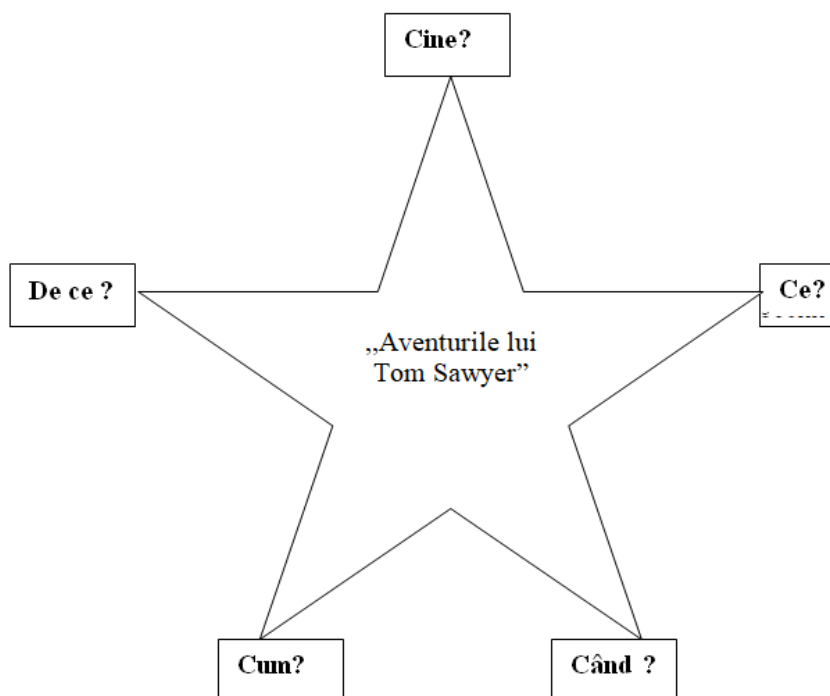
Pe o foaie de hârtie se scrie ideea/ problema, apoi se înșiră cât mai multe întrebări care au legătură cu ea, de tipul: Ce?, Cine?, Unde?, Când? De ce?. Întrebările inițiale pot genera altele, neașteptate, care cer o și mai mare concentrare.

Scopul metodei este de a obține cât mai multe întrebări și astfel cât mai multe conexiuni între concepte. Organizată în grup, explozia stelară facilitează participarea întregului colectiv, stimulează crearea de întrebări la întrebări, așa cum brainstorming-ul dezvoltă construcția de idei pe idei.

Etape:

1. Propunerea unei probleme;
2. Colectivul se poate organiza în echipe/ perechi;
3. Grupurile lucrează pentru a elabora o listă cu cât mai multe întrebări și cât mai diverse;
4. Comunicarea rezultatelor muncii de grup;
5. Evidențierea celor mai interesante întrebări și aprecierea muncii în echipă.

Elevii pot fi solicitați să formuleze răspunsuri pentru unele întrebări. Această metodă este ușor de aplicat oricărei vârste și unei palete largi de domenii, nefiind costisitoare ori generatoare de explicații amănunțite.

Din practica curentă am înțeles că nu sunt rețete minune pe care să le aplicăm pentru a stimula creativitatea elevilor, însă avem la îndemână o serie de metode și tehnici moderne prin care putem contribui la realizarea acestui deziderat. E bine ca, mai ales în condițiile actuale, să-i îndrumăm pe elevi, indiferent de disciplină să acționeze unul pentru celălalt, nu unul împotriva celuilalt, să nu fie doar simpli spectatori la propria formare, ci să se implice, participând efectiv, activ și interactiv la activitatea didactică.

Bibliografie:

- Bocoș, M. (coord.) (2006), *Tradiții, valori și perspective în învățământul primar*, Cluj-Napoca, Casa Cărții de Știință;
- Oprea, C. L.(2009), *Strategii didactice interactive*, București, EDP;
- Stoica, A. (1983), *Creativitatea*
- http://proiecte.pmu.ro/c/document_library/get_file?p_l_id=938480&folderId=938759&name=DLFE-5413.pdf (GHIDUL PROFESORULUI - POVESTEA LIMBII ROMÂNE, Curriculum opțional și resurse educaționale; Material elaborat în cadrul proiectului POSDRU/153/1.1/S/141726
- București – 2015, pentru clasa a III-a)
- www.didactic.ro
- https://www.academia.edu/37719618/STRATEGII_MODERNE_DE_ABORDARE_A_TEXTULUI_LITERAR_%C3%8EN_VEDEREA_OPTIMIZ%C4%82RII_ACTULUI_DIDACTIC